

Arrest

nr. 134 449 van 2 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 11 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. GUTIERREZ DIAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 6 december 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 12 mei 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep Malinké te behoren en moslim te zijn. U werd op 24 november 1989 geboren in de wijk Coleah Lancebunyi in de gemeente Matam in Conakry waar u met uw ouders, broer en zus woonde tot uw vertrek naar België. Uw vader overleed in

1998, uw moeder is nooit hertrouwd. Zij is actief in een vrouwenvereniging in de wijk, uw broer en zus zijn beide student.

In 2010 begon u te werken voor een bedrijf dat hout uit Guinee en Sierra Leone leverde aan Chinese handelaars. U was verantwoordelijk voor het laden en nummeren van het hout en reisde in het kader van uw werk ook af en toe naar Sierra Leone. Eind 2011 kwam u via uw werk in contact met een transiteur in de haven, die u aanbood voor hem te komen werken. U veranderde van job en werd stagiair transiteur. Samen met uw collega's was u verantwoordelijk voor het ontvangen van bepaalde containers in de haven, het regelen van alle documenten en het afleveren van de goederen bij de desbetreffende handelaars in de stad.

Op 4 oktober 2012 kwam er een container aan in de haven die koelkasten bevatte voor een winkelier in Conakry. U ontving de container, bracht alle formaliteiten in orde en regelde vervoer naar de winkel in kwestie. Noch uw baas, noch de eigenaar van de winkel was aanwezig. Deze laatste had wel iemand in zijn plaats gestuurd, Rafiou, dus jullie openden de container en begonnen deze uit te laden in aanwezigheid van de douaniers die het werk moesten controleren.

Na een tijdje ontdekten de douaniers twee kasten in de container die niet op de documenten stonden. De douaniers vroegen u om deze kasten te openen. U nam contact op met Rafiou en met uw baas. Uw baas zei u de kasten te openen zoals gevraagd en u gaf hierto opdracht aan twee van de aanwezige arbeiders. De kasten bleken messen en kogels te bevatten. Het werk werd stilgelegd, de container opnieuw gesloten en de douaniers haalden de politie erbij. Rafiou en u werden meegenomen naar het commissariaat. Daar aangekomen werd u naar het bureau van de commandant gebracht en ondervraagd. U belde naar uw baas en vertelde hem wat er was gebeurd. Hij zei dat hij iemand zou sturen, en niet veel later kwam er een agent naar u toe die zei dat hij door uw baas was gestuurd om de feiten te constateren. Hij praatte met de commandant en vertrok toen weer. U bleef in de cel.

U slaagde erin contact op te nemen met uw familie en na drie dagen kreeg u bezoek van uw broer. U zei hem dat hij moest proberen uw baas te contacteren. Hij vertrok weer en u bleef in de cel.

Op maandag 22 oktober 2012 rond 17 uur hoorde u dat u samen met Rafiou naar het Eskadron N°3 zou worden verplaatst. Daar aangekomen werd u opnieuw ondervraagd en vervolgens naar een cel gebracht waar al een aantal gevangenen zaten. 's Nachts kwamen twee agenten u uit de cel halen om u opnieuw te ondervragen. Ze zeiden dat Rafiou hen alles had verteld en dat u moest praten. U zei dat u niets wist, en werd mishandeld. Ze vroegen de naam van uw ouders en noemden u 'Peul'. Ze sloegen en elektrocuteerden u, en brachten u daarna terug naar uw cel.

U probeerde tevergeefs opnieuw contact op te nemen met uw baas, en kreeg ook geen bezoek meer. U wist niet dat uw oom in het Eskadron N°3 werkte tot hij u op een dag kwam opzoeken. Hij deed alsof hij u niet kende en informeerde u over de stand van zaken. Hij zei dat uw baas onbereikbaar was en niemand wist waar hij zich bevond. Hij zei ook dat er een aantal mensen waren gearresteerd naar aanleiding van de aanslag op het huis van de president. Hij zei u dat niemand mocht weten dat jullie elkaar kenden en vertrok weer. U werd terug naar uw cel gebracht.

Op vrijdag 16 november 2012 moest u de emmers gaan leegmaken op de binnenplaats. U zag de man van uw tante staan maar hij gaf geen blijk van herkenning. 's Nachts kwam een agent u echter uit de cel halen. Hij bracht u naar buiten en jullie reden weg met een auto. Na een tijdje stapte de man van uw tante in. Hij zei u dat u echt geluk had gehad, dat ze u na vandaag zeker hadden vermoord. Hij bracht u naar een verlaten huis waar u tot 5 december 2012 bleef. Daarna vertrok u naar België, waar u op 6 december 2012 asiel aanvraagde.

Na uw vertrek bleven de agenten naar u verklaart nog steeds op zoek naar u. Ze kwamen geregeld thuis naar u vragen, aanvankelijk met convocaties en arrestatiebevelen en later ook in burger. Uw moeder werd bang en zou op 28 januari 2014 Conakry hebben verlaten uit angst voor de vele bezoeken naar aanleiding van uw problemen.

U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst te worden vervolgd en vermoord door de Guineese autoriteiten.

Ter staving van uw identiteit, reisweg en asielrelaas legt u een uittreksel van uw geboorte akte; een badge; twee convocaties; een arrestatiebevel; twee brieven van uw moeder; een getuigenis van de kapitein van de gendarmerie; een kopie van diens gendarmeriekaart; een doorverwijzing en een doktersafspraak uit België neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De redenen daarvoor zijn dat de door u ingeroepen feiten niet geloofwaardig worden bevonden en dat de algemene situatie in uw land op zich geen toekenning van internationale bescherming rechtvaardigt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet duidelijk blijkt wat de reden voor uw arrestatie en detentie zou zijn geweest. Het komt immers weinig aannemelijk over dat u verantwoordelijk gesteld en opgepakt zou worden voor de door u ingeroepen feiten.

U werd naar u verklaart opgepakt naar aanleiding van het ontdekken van illegale goederen – kogels en messen – in een container die u van de haven van Conakry naar de handelaar in de stad begeleidde (eerste gehoor CGVS, hierna gehoor 1 CGVS p.10-11; tweede gehoor CGVS, hierna gehoor 2 CGVS p.4-5). U was niet verantwoordelijk voor de inhoud van de container, u regelde louter het vertrek uit de haven en de levering aan de winkelier en dat volledig in samenwerking met en in aanwezigheid van de douane. U verklaart zelf dat de douane verantwoordelijk was voor de controle van de haven, en dat u enkel een papier kreeg waarop stond wat er in de container zat (gehoor 1 CGVS p.5). U was dus niet verantwoordelijk voor de bestelling en de verzending van de goederen noch was u de eigenaar van de container of was u verantwoordelijk voor de controle van de goederen. Bovendien was u niet volledig in dienst maar liep u slechts stage in de haven (gehoor 1 CGVS p.5). Het is aannemelijk dat naar aanleiding van zulk een incident arrestaties plaatsvinden en tevens aannemelijk dat de betrokkenen over de gebeurtenissen ondervraagd worden. Het komt echter gezien uw beperkte en specifieke rol in de behandeling van de container, weinig aannemelijk over dat u zou worden opgepakt en als verantwoordelijke zou worden beschouwd voor de aanwezigheid van de twee kisten met kogels en messen.

U haalt twee redenen aan voor het feit dat u toch zou zijn gearresteerd.

Vooreerst zegt u dat uw baas onbereikbaar en onvindbaar was na het incident, en dat u daarom in zijn plaats werd vast gehouden (gehoor 1 CGVS p.11). Dit geeft echter geen afdoende verklaring voor uw arrestatie. Uw baas en de eigenaar van de container bleken onvindbaar na het incident, en daarom zou u in hun plaats zijn opgepakt (gehoor 1 CGVS p.11; gehoor 2 CGVS p.9). U slaagde er echter in uw baas nog verschillende keren te bellen (gehoor 1 CGVS p.11; gehoor 2 CGVS p.4-5) en hij stuurde zelfs iemand naar de gevangenis om te kijken hoe het met u was (gehoor 1 CGVS p.12; gehoor 2 CGVS p.5). Er kan dus bezwaarlijk worden gesteld dat hij onmiddellijk na het incident met de noorderzon verdween. Bovendien is de afwezigheid van uw baas ook geen reden om u dan maar in de plaats op te pakken. U werd niet persoonlijk geïnterviewd, er was niemand die u specifiek wilde oppakken, noch had iemand baat bij uw arrestatie.

Daarnaast haalt u de afkomst en de familienaam van uw moeder aan. Uw moeder is Peul (gehoor 1 CGVS p.3; p.6; gehoor 2 CGVS p.11) en zij heet Bah, net als de eigenaar van de container (gehoor 1 CGVS p.10; gehoor 2 CGVS p.5). Deze reden geeft evenmin afdoende verklaring voor uw arrestatie. U verklaart dat de agenten het op verschillende momenten over uw afkomst hadden. De chef van de gendarmerie zou tijdens uw ondervraging gezegd hebben dat u een Peul was (gehoor 1 CGVS p.11; gehoor 2 CGVS p.5). Ook de agent die u bewaakte tijdens het leegmaken van de emmers zou gezegd hebben dat u een Peul was en dat de Peul niet willen dat Guinee rustig wordt (gehoor 1 CGVS p.12; gehoor 2 CGVS p.11). Hierbij moet worden opgemerkt dat u niet eens Peul bent. Uw moeder is Peul maar u bent Malinké, de heersende bevolkingsgroep die in Guinee geen problemen kent. U lijkt dat tijdens uw gehoor zelf te vergeten. U verklaart: "Mijn situatie was een racistische situatie. Ik ben Peul, mijn moeder is Peul.". (12/22523 B, p.11). Erop gewezen dat u helemaal geen Peul bent zegt u dat u

wel bent opgevoed door een Peul (12/22523 B, p.11). Gezien het feit dat uw arrestatie geenszins willekeurig en/of etnisch van aard was maar gebaseerd op problemen met smokkelwaar, en u bovendien Malinké bent en geen Peul, kan uw verklaring als zou uw afkomst (een deel van) uw problemen verklaren geenszins overtuigen.

Verder zegt u ook dat u denkt dat de agenten dachten dat de eigenaar van de container, Amadou Oury Bah, de broer zou zijn van uw moeder, Oumou Bah, gezien ze dezelfde familienaam hebben (gehoor 1 CGVS p.12; gehoor 2 CGVS p.10). Naast het feit dat u dit louter veronderstelt is dit is ook een vergezochte verklaring. 'Bah' is een van de meest voorkomende familienamen in Guinee, er zijn heel veel mensen die zo heten. Het feit dat twee personen in Guinee dezelfde familienaam hebben betekent niet noodzakelijk dat zij familie zijn, laat staan dichte familie. Hiermee geconfronteerd antwoordt u eerst volledig naast de vraag: "Maar je weet niet precies wat er gebeurt in Guinee. Ik kan u een voorbeeld geven. Bijvoorbeeld mijn broer werd opgepakt wegens diefstal. Als die agenten bij mij komen kunnen die mij zelf ook arresteren. Zo is het in Guinee." (gehoor 2 CGVS p.10). Dit is echter geen antwoord op de vraag, hiermee geconfronteerd zegt u enkel: "Ik weet niet waarom ze dat dachten. Ik kan niet in het hoofd van de gendarmen kijken." (gehoor 2 CGVS p.11). Het hoeft weinig betoog dat ook dit geen afdoende verklaring is. Uit uw verhaal blijkt dus geenszins de reden voor uw arrestatie en detentie, noch slaagt u erin om zelf een afdoende verklaring of aanleiding naar voor te brengen. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

De vage en oppervlakkige verklaringen die u aflegt met betrekking tot uw verblijf in de gevangenis kunnen niet overtuigen, noch de documenten die u hierover neerlegt. Bovendien legt u een aantal tegenstrijdige verklaringen af tijdens uw beide gehoren op het CGVS.

U verklaart 18 dagen in de gendarmerie van Matam te hebben verbleven, maar zelfs na herhaaldelijk aandringen slaagt u er niet in de gevangenis, of wat u ervan hebt gezien, accuraat te beschrijven. Aanvankelijk zegt u: "De gendarmerie ligt dichtbij de weg Niger. Het is een gebouw met een verdieping, geel van kleur. Boven is het kantoor van de commandant, op de begane grond zijn de cellen." (12/22523 B, p.8). Dit is echter louter een beschrijving van de buitenkant van het gebouw, iedereen die in de buurt woont kan deze beschrijving geven. Gevraagd of u verder kan beschrijven zegt u: "Ik heb het gebouw niet bezocht. Ik werd daar gebracht als iemand die problemen had, niet als een bezoeker." (gehoor 2 CGVS p.8). Dit is echter geen afdoende verklaring. U moet op zijn minst een deel van de plaats waar u drie weken verbleef kunnen beschrijven. U weet niet of er veel cellen waren. Vanuit uw cel had u zicht op de binnenplaats, maar zelfs na herhaaldelijk aandringen slaagt u er niet in een spontane en gedetailleerde beschrijving te geven van deze binnenplaats, terwijl u er naar u verklaart drie weken op hebt uitgekeken (gehoor 2 CGVS p.8). U zat met medegevangenen in de cel maar u weet niet precies hoeveel en u kent hun namen niet (gehoor 2 CGVS p.8-9). U noemt daarna wel de namen van een jongeman en twee handelaars. U geeft aan met niemand contact te hebben gehad buiten de twee handelaars, maar zij werden een dag na uw arrestatie alweer vrijgelaten (gehoor 2 CGVS p.9). Het is weinig aannemelijk dat u daarna nog 17 dagen in de cel hebt gezeten zonder contact met iemand te hebben en zonder zelfs de namen van deze celgenoten te kennen. Al deze vage, oppervlakkige en weinig precieze verklaringen ondermijnen uw verklaringen als zou u drie weken in de gevangenis van Matam hebben gezeten op beschuldiging van wapensmokkel.

Bovendien werd u op geen enkel moment officieel beschuldigd, was er geen rechtszaak en stelde uw familie geen advocaat aan (gehoor 2 CGVS p.11). Ter ondersteuning van uw verklaringen legt u wel een arrestatiebevel en twee convocaties neer (zie documenten toegevoegd aan administratief dossier). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat gezien de vele valse documenten die in Guinee in omloop zijn (zie landeninformatie toegevoegd aan uw dossier), deze documenten met de nodige voorzichtigheid dienen te worden benaderd. Documenten kunnen slechts een intrinsieke bewijswaarde hebben in geval van coherente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien vertonen de documenten ook enkele onregelmatigheden. De eerste convocatie die u neerlegt is volledig gescheurd, naar u verklaart door uw moeder. Het is echter vreemd dat deze convocatie geadresseerd is aan de chef de quartier, een volledig ander formaat heeft dan de tweede convocatie en dat bovendien de lijntjes waar uw naam en beroep zouden moeten zijn ingevuld leeg bleven. Uw gemeente echter past precies op de papiersnipper. Men zou kunnen denken dat de convocatie werd ingevuld nadat ze was gescheurd. U verklaart bovendien dat uw moeder de convocatie scheurde en zei dat de agenten hem aan de chef de quartier moesten geven, gezien deze de geadresseerde was. In die zin is het vreemd

dat ook de tweede convocatie aan de chef de quartier is geadresseerd en aan uw moeder werd afgeleverd. U geeft geen verklaring voor deze onregelmatigheden (gehoor 2 CGVS p.6-7). Op het aanhoudingsbevel is het merendeel van uw persoonsbeschrijving niet ingevuld. Ook hier geeft u geen verklaring voor, u zegt dat u dat niet kan weten, u was er immers niet bij toen dit werd ingevuld (gehoor 2 CGVS p.7). Op het aanhoudingsbevel staat verder ook dat u zich in het buitenland zou bevinden, terwijl u zelf niet kunt verklaren hoe iemand zou kunnen weten dat u het land hebt verlaten (gehoor 2 CGVS p.7). Verder is het ook vreemd dat u het originele aanhoudingsbevel in handen hebt gekregen. U zegt dat de kapitein het aan uw moeder heeft bezorgd (gehoor 2 CGVS p.7). Dit zou kunnen, maar het is weinig logisch dat hij geen kopie zou hebben genomen om geen argwaan te wekken. Vroeg of laat zou iemand wel merken dat het originele document was verdwenen en dan zou de kapitein misschien in de problemen zijn gekomen. Een eenvoudige kopie zou voldoende zijn geweest om dit te voorkomen. Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Bovendien bestaan er ook een aantal tegenstrijdigheden tussen uw eerste en uw tweede gehoor op het CGVS met betrekking tot uw arrestatie en uw verblijf in de gevangenis. Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u dat u uw baas niet belde toen er problemen bleken te zijn met de container, naar u zelf zegt omdat u verrast en in de war was (gehoor 1 CGVS p.12). Tijdens uw tweede gehoor verklaart u dat u tot twee keer toe met uw baas telefoneerde voordat u naar de gendarmerie werd gebracht, eerst om te vragen wat u moest doen en later om hem te informeren over de inhoud van de koffers (gehoor 2 CGVS p.4-5). Verder verklaart u dat u vervolgens samen met Rafiou naar de gendarmerie werd gebracht. Tijdens uw eerste gehoor verklaart u dat u en Rafiou samen naar boven werden gebracht en dat jullie in het kantoor van de commandant moesten gaan zitten (gehoor 1 CGVS p.10), terwijl u tijdens uw tweede gehoor verklaart dat ze Rafiou en u bij aankomst uit elkaar haalden en dat u alleen naar het kantoor van de commandant werd gebracht. U verklaart dat u niet wist waar ze Rafiou naartoe brachten (gehoor 2 CGVS p.5). Wat betreft het bezoek van uw broer verklaart u tijdens uw eerste gehoor dat hij na een of twee dagen langs kwam, en dat u dacht dat uw baas hem misschien had verwittigd (gehoor 1 CGVS p.11). Tijdens uw tweede gehoor verklaart u dat u na drie dagen zelf contact met uw broer opnam en dat hij u vervolgens kwam bezoeken (gehoor 2 CGVS p.5). Deze tegenstrijdigheden ondermijnen opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Tenslotte kunnen ook uw verklaringen betreffende de gebeurtenissen in de periode na uw ontsnapping, niet overtuigen.

U legt twee convocaties en een aanhoudingsbevel neer, twee documenten waarbij – zoals hierboven reeds besproken – een aantal vraagtekens kunnen worden geplaatst. Bovendien legt u hierover ook geen overtuigende verklaringen af. Vooreerst weet u al niet wanneer het eerste convocatiebevel, dat uw moeder kapot scheurde, bij u thuis werd afgeleverd. U verklaart dat het vorig jaar was, maar u weet niet wanneer precies. U geeft wel aan dat u al in België was toen ze de convocaties thuis kwamen brengen (gehoor 1 CGVS p.8; gehoor 2 CGVS p.8). U ontsnapte op 6 november (gehoor 1 CGVS p.12) en vertrok op 5 december naar België (gehoor 1 CGVS p.9). Het is weinig logisch dat men een maand zou wachten alvorens een ontsnapte gevangene terug te gaan zoeken en een convocatie bij hem thuis af te leveren. Hiermee geconfronteerd verandert u opeens uw verklaring en zegt dat u niet weet of u dan al in België was of niet (gehoor 2 CGVS p.9). Het dient weinig betoog dat dit opnieuw niet bevorderlijk is voor uw algemene geloofwaardigheid, noch voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaart dat u nog steeds gezocht wordt, dat er agenten in burger naar uw wijk komen om u op te sporen en dat ook uw moeder een convocatie kreeg, naar de gendarmerie moest gaan en ondervraagd werd over uw problemen (gehoor 1 CGVS p.6). U verklaart dat uw moeder op 28 januari 2014, een jaar en drie maanden na uw ontsnapping uit de gevangenis, uit Conakry vluchtte. Vooreerst is het vreemd dat u eerst twee convocaties zou hebben gekregen, en uw moeder ook eentje, en zelfs een aanhoudingsbevel van de rechter terwijl u voordien nooit officieel in beschuldiging werd gesteld (gehoor 2 CGVS p.11), maar dat u daarna geen enkel officieel document meer kreeg en de gendarmen zelfs in burger bij u thuis kwamen. Bovendien is het vreemd dat men meer dan een jaar zo intensief – maar niet officieel – naar u op zoek zouden blijven dat uw moeder zich genoodzaakt zou voelen na zo'n lange periode alsnog de stad te verlaten. Daarover zegt u trouwens zelf: "Ik weet niet precies waarom mijn moeder is gevlucht." (gehoor 2 CGVS p.11). Deze verklaringen zijn eveneens allerminst overtuigend.

Doorheen uw verklaringen haalt u geen afdoende reden aan voor uw arrestatie en detentie en is niet duidelijk waarom men u verantwoordelijk zou hebben gesteld voor feiten waarmee u niets te maken had. Bovendien kunnen ook uw verklaringen betreffende uw arrestatie, detentie en verdere vervolging niet overtuigen en rijzen er een aantal belangrijke vragen bij de documenten die u hierover neerlegt die u niet kunt beantwoorden.

Naast de twee convocaties en het arrestatiebevel legt u nog een aantal andere documenten neer. Het uittreksel van uw geboorteakte toont louter uw identiteit aan, die hier niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. De documenten betreffende de doorverwijzing en doktersafpraak in België spreken over last van uw schouder maar geenszins over de oorzaak hiervan. U verklaart dat u last hebt van uw schouder wegens de martelingen die u onderging in de gevangenis (gehoor 1 CGVS p.4), maar dit wordt niet gestaafd door de door u neergelegde documenten. De toegangsbadge voor de haven waar u werkte zou moeten aantonen dat u werkzaam was in de haven, maar ondersteunt niet de door aangehaalde vervolgingsfeiten. Bovendien staat er een fout in uw functiebenaming, er staat immers "Trasitaire" in de plaats van "Transitaire". Er dient ook te worden opgemerkt u weinig geloofwaardige verklaringen aflegt over dit document. U zou deze badge bijna een jaar lang dagelijks hebben gebruikt (gehoor 1 CGVS p.7; gehoor 2 CGVS p.6). Het hoesje van de badge die u neerlegt is echter gloednieuw en duidelijk nog nooit gebruikt. Hiermee geconfronteerd antwoordt u aanvankelijk naast de vraag en wanneer ze u opnieuw wordt gesteld zegt u: "Ik weet het niet. Misschien heb ik er gewoon goed voor gezorgd." (gehoor 1 CGVS p.7). De twee brieven van uw moeder en de getuigenis van de kapitein van de gendarmerie hebben een louter persoonlijk karakter en kunnen door gelijk wie op uw verzoek zijn opgesteld. Deze documenten hebben dan ook slechts geringe bewijswaarde en zijn gezien de eerste ongelooftwaardige verklaringen van uw kant niet in staat om uw geloofwaardigheid te herstellen.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan niet gesteld worden dat u de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw vervolgingsvrees zouden liggen, aannemelijk heeft gemaakt. Zij kunnen aldus niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast werd geoordeeld dat u geen risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt. U komt ook op die basis dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende documenten: *“Avis de recherche, Arrestatiebevel, Convocatie door autoriteiten van Conakry, Brief van Mevrouw Oumou BAH (14.02.2013), Brief van Mevrouw Oumou BAH (05.12.2013), Getuigenis van Mijnheer Mamady Doumbouya, kapitein in Escadron n° 3 dienst, Geboorteakte, Toegangsbadje”*.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Verzoeker houdt vol dat hij gearresteerd werd omdat hij Peul is, doch gaat hier volledig voorbij aan het feit dat hij via zijn vaderlijke afstamming Malinké is, zoals verzoeker ook zelf aangeeft (vragenlijst 2.7, gehoor 25 februari 2014, p. 11: *“Ik ben geen Peul, maar mijn moeder is Peul”*) en dus deel uitmaakt van de heersende bevolkingsgroep, zodat hij dit bezwaarlijk als verweer kan invoeren. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk waarom hij, zelfs indien zijn moeder Peul was, als Peul zou worden aanzien terwijl zijn vader Malinké is. Daarenboven kan worden herhaald dat de initiële aanleiding om verzoeker te ondervragen, gelegen was in de ontdekking van een illegale lading en dus van gemeenrechtelijke aard en niet gelinkt was aan etnische of andere vluchtelingenrechtelijke criteria. Verzoeker beperkt zich in deze tot loutere beweringen, die niet vermogen de ongeloofwaardigheid van zijn detentie om te buigen.

3.4. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn.

Indien op algemene wijze niet kan uitgesloten worden dat een bepaalde onregelmatigheid veroorzaakt zou kunnen zijn door de inefficiëntie van het Guineese overheidsapparaat, dan kan dit bezwaarlijk gelden voor de talrijke vastgestelde anomalieën, noch verklaart dit verzoekers ongeloofwaardige verklaringen ter zake. Verzoeker verklaart ook thans niet waarom de convocaties beide gericht zijn aan de *chef de quartier*, terwijl beweerdelijk de eerste convocatie door de gendarmen werd overhandigd aan zijn moeder en de tweede convocatie door de *chef de quartier* werd overhandigd aan zijn moeder; Evenmin kan worden verklaard waarom zijn moeder in dit geval de originele convocatie zou hebben ontvangen. Bovendien kan worden vastgesteld dat de kopie van de eerste convocatie helemaal geen vermelding van naam of beroep bevat zodat niet eens kan worden vastgesteld op wie deze convocatie betrekking heeft. Verder verklaart verzoeker niet hoe beweerdelijk de kapitein het originele Mandat d'Arret kon bemachtigen, noch waarom dit geen volledig signalement bevat en vermeldt dat vermoed wordt dat verzoeker zich in het buitenland bevindt. Bovendien stelt de Raad vast dat zowel het *Avis de Recherche* als het *Mandat d'Arret* spreken van "*sortir frauduleusement des marchandises prohibées*" terwijl verzoeker de lading hielp lossen bij het binnenkomen van de haven, en dat het *Avis de Recherche* verder stelt dat verzoeker op de vlucht is sinds 4 oktober 2012 terwijl verzoeker verklaarde pas op 16 november 2012 te zijn kunnen ontsnappen. De documenten vertonen dan ook zowel inhoudelijke als vormelijke fouten.

Ook aan verzoekers badge kan geen bewijswaarde gehecht worden nu zijn eigen functietitel fouten bevat ("trasitaire") en tevens volgens de vaststellingen ter gehoor (gehoor van 25 februari 2014, p. 6) mogelijks gemanipuleerd was en verzoeker geen verklaring had waarom deze badge, ook al zou verzoeker de badge enkel gebruikt hebben indien hij werkte wat niet elke dag was, nog steeds gloednieuw was. Er kan dan ook geen enkele waarde aan deze documenten worden gehecht.

3.5. De Raad stelt tevens vast dat verzoeker geen verweer voert inzake de ongeloofwaardige reden van zijn aanhouding gezien zijn beperkte en specifieke rol, en verzoekers verklaringen ter zake (dat dit in de plaats van zijn baas zou zijn of wegens een veronderstelde familieband met de eigenaar), zijn uiterst vage en oppervlakkige verklaringen inzake zijn detentie, zijn ernstig tegenstrijdige verklaringen tussen zijn eerste en zijn tweede gehoor en zijn ongeloofwaardige verklaringen inzake de periode na zijn ontsnapping en de overige voorgelegde stukken.

3.6. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden, vaagheden, ongeloofwaardigheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

3.7. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectieerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun

vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.9. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Guinee een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad maakt ten slotte de motieven van de bestreden beslissing inzake het gebrek aan risico in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet tot de zijne. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK